

Politicile Europene de combatere a sărăciei și excluderii sociale

Impresia comună a nivelului de trai din Uniunea europeană este că aceasta este o uniune stabilă și bogată. Însă, dimpotrivă, potrivit statisticilor Eurobarometer există cel puțin 84 milioane de oameni trăind cu riscul de sărăcie. Există mai multe definiții ale sărăciei și excluderii sociale. Cea mai comună este aceea că sărăcia este condiția oamenilor de a nu avea mijloace pentru a-și permite și procura materiile de bază pentru nevoile umane. Există nivele diferite de sărăcie în fiecare țară și nivelul de sărăcie este diferit în relație cu nivelul economic al țării. Putem defini excluderea socială ca un proces care se ocupă de separarea socială, grupuri detașate și indivizi prin a-i preveni de la participarea normală la viața de zi cu zi.

Există 3 nivele diferite de sărăcie și toate au relații diferite cu excluderea socială. Primul grup este reprezentat de oamenii săraci care nu au destui bani pentru a supraviețui, dar nu sunt excluși din punct de vedere social. Cel de-al doilea grup constituie oamenii care sunt săraci și excluși social, dar care încă au forța să reacționeze în legătură cu situația lor. Cel de-al treilea grup este format din oamenii care sunt săraci, excluși social și incapabili de a reacționa la situația lor. (sărăcie extremă)

În 7 Aprilie 2020, raportorul Parlamentului European, Ilda Figueiredo, a prezentat un raport schiță în legătură cu rolul venitului mediu în combaterea sărăciei și promovarea unei societăți care promovează includerea celor detașați în Europa. Acest pas a fost luat pentru a implementa în mod activ Agenda Socială, publicată în Februarie 2005 și avea numai o formă de consultație. Potrivit Agendei Sociale, toate statele membre UE au fost invitate să introducă salariul minim mediu la nivel național și dacă Raportul Schiță va fi acceptat, acest salariu va deveni obligatoriu.

Raportul Schiță accentuează importanța acționării în reducerea sau eliminarea riscului de sărăcie, în special între femei, copii, șomeri, cei plătiți prost și discriminați. Potrivit acestui document, Anul European de Combatere a Sărăciei și Excluderii Sociale ar trebui, de asemenea, să aibă un impact esențial în procesul de conștientizare a problemelor de excludere socială și să promoveze în mod activ idei și politici privind includerea. Redistribuția corectă a bogăției și măsurile de venit pentru a asigura o coeziune economică și socială eficientă ar fi principalul obiect atunci când includerea socială este necesită. Acest Raport Schiță ar trebui să ajute în atingerea unora din cele cinci scopuri principale (înlăturarea riscului de sărăcie pentru 20 de milioane de oameni) din documentul de strategie "Europe 2020".

După cum spunea Ministrul Bulgar al Muncii și Politicii Sociale, o parte din măsurile sugerate pentru Anul European de Combatere a Sărăciei și Excluderii Sociale vor consta în întâlniri cu oameni dezavantajați pentru ca

aceștia să ia parte activ la procesul de luare a deciziilor. Unele din temele de bază care vor fi discutate în concordanță cu anul sunt: egalitatea între sexe, sărăcia la nivelul copiilor, reducerea transmiterii sărăciei de la generație la generație, includerea cât mai multor oameni discriminați în piața de muncă, egalitatea în accesul la servicii, educația, sănătatea, cultura, sportul, lupta împotriva discriminării pe piața de muncă și includerea socială a grupurilor etnice și oamenilor cu dezavantaje.

Deschiderea ceremoniei Anului European 2010 în România a avut loc în București, la Casa Poporului, în 19 Februarie. Evenimentul va strânge reprezentanți ai Comisiei Europene, oficiali ai Guvernului Român și reprezentanți ai unor organizații internaționale importante în câmpul social, cum ar fi World Bank, UNICEF, IOM, Consiliul Europei, UNDP și alții. Mai mult decât atât, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, organizatorul evenimentului, a invitat, de asemenea, reprezentanți ai altor ministere române cu responsabilități în domeniul instituțiilor publice de nivel local relevante și mai mult de 150 de ONG-uri active din toată țara. Agenda conferinței va include discursuri de deschidere de nivel înalt și în prima sesiune vor fi prezentate programele naționale pentru combaterea sărăciei diferențelor sociale din unghiuri diferite: educație, piața muncii, sănătate și dezvoltare regională și coeziune socială. A doua sesiune va aduce în atenție proiecte de succes făcute de către ONG-uri pentru grupurile vulnerabile, iar a treia va prezenta poveștile unor oameni care au experimentat sărăcia și/sau excluderea socială.

Programul Național al Italiei, care a fost pregătit de Ministerul Italian de Muncă și Politică Socială, plănuiește să înnoiască strategia de combatere a sărăciei în contextul economic și social al țării și să adreseze noile politici guvernamentale italiene. Raportul Național Strategic 2008-2010 împotriva sărăciei și "White Paper on the future of the social model" s-au concentrat pe nivelele de participare socială, responsabilitatea dintr-o comunitate în prevenirea și combaterea sărăciei și activării unui proces pentru includere socială.

Este ceva cunoscut că nu toată lumea are acces egal la piața de muncă. Dovezi sugerează că oportunitățile pe piața muncii sunt influențate de diverși factori, precum: vârsta, clasa, sexul și etnia.

Oportunități egale pe piața muncii sunt importante din perspectivele etice și sociale, la fel ca și dintr-un punct de vedere economic. Dintr-o perspectivă ideologică, oamenii ar trebui tratați în mod egal și merită oportunități comparabile. Dintr-un punct de vedere economic, angajatorii vor trebui să aibă de a face cu un imens potențial de muncitori și consumatori, lipsă de muncă și o piață mondială globalizată foarte competitivă. Dovezi sugerează că, în prezent, oamenii au oportunități de muncă inegale datorită discriminării bazate pe diverși factori, unul dintre ei fiind etnia.

Oamenii trebuie să aibă drepturi egale, neținându-se cont de sex, vârstă, origine socială, etnie, religie. Acesta este unul din drepturile umane, incluse în primul articol al Declarației Universale a Drepturilor Omului. Drepturile de proprietate sunt drepturile deținătorilor de proprietăți, drepturile de muncă se aplică doar la cei care au o slujbă, și chiar drepturile educaționale ale tinerilor presupun permisiunea părinților, sprijinul și încurajarea acestora (care uneori nu se întâmplă cu părinții ce vin din familii migrante).

“O dată ce toți cetățenii se bucură de un set generos de libertăți, suficiente pentru funcționarea ca egali în societate, inegalitățile în venituri dincolo de acest punct nu mai par atât de deranjante.” (Anderson 1999: 326). În alte cuvinte, o dată ce toată lumea dintr-o societate se bucură de cetățenie completă și drepturi corespunzătoare (educație, training vocațional, acces la piața de muncă și drepturi de asociere), inegalitățile de venit rămase nu mai sunt o grijă.

Faptul că unii oameni se descurcă mai bine sau mai prost în piața de muncă nu arată, în sine, prezența discriminării. Ar fi mult mai surprinzător dacă astfel de diferențe nu ar fi observate. Ceea ce este mai greu de explicat, însă, este de ce anumite grupuri de lucrători sunt dezavantajate în piața muncii. De ce femeile și grupurile de minoritate etnică, de exemplu, au salarii mult mai joase și oportunități de angajare mai proaste? În această unitate ne concentrăm pe observarea generală că anumite caracteristici – sexul, rasa, religia, vârsta – chiar contează pe piața muncii, când nu există niciun motiv pentru care ar trebui să se întâmple acest lucru.

Discriminarea în angajări și ocupații deseori perpetuează sărăcia sau chiar o înrăutățește. Prin excluderea membrilor de diverse grupuri de muncă, aceștia sunt restricționați la slujbe de calitate scăzută. Acest lucru mărește riscul de a deveni sau a rămâne săraci – care reduce cu atât mai mult abilitatea lor de a găsi slujbe care să-i ajute să iasă din sărăcie. Sărăcia este, de asemenea, o cauză a muncii copiilor, deoarece părinți care sunt discriminați în piața muncii își obligă copiii să muncească. Familiile cu un singur părinte sărac, de obicei având doar mama, și familiile migrante sau emigrante sunt și ele obligate să îi pună pe copii la muncă.

Rolul venitului minim nu este numai pentru a combate sărăcia și excluderea socială, ci ceea ce este mai important este că acesta reprezintă cea mai bună cale de a preveni aceste probleme. Potrivit raportului, aceste probleme pot fi prevenite prin îmbunătățirea calității slujbelor și salariilor, crearea unui drept incontestabil la venit, garantarea unor pensii respectabile și asigurarea unui acces comun la serviciile publice de înaltă calitate. Raportul Schiță ar putea fi de o importanță enormă în asigurarea protecției drepturilor fundamentale ale omului în zonele economice și sociale. Suntem de acord că acest Raport Schiță trebuie acceptat, pentru că va mări conștientizarea cetățenilor UE, care va îmbunătăți, mai

devreme sau mai târziu, situația financiară a oamenilor care trăiesc sub linia de sărăcie și ajutorul pentru a include pe cei social în societate. Această propunere trebuie să conducă la un program care trebuie implementat în fiecare țară UE în legea muncii a fiecăreia și relaționat cu alte politici active de prevenire a discriminării femeilor și altor grupuri pe piața muncii, precum și stabilizarea situației angajărilor pentru persoane cu salarii joase.